

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 188.

Anden Samling.

64de Møde.

Løvedagen den 18de Januar

(Fortsat).

Formanden: Vi gaar dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen, Forslag til Lov om Jurisdictionen over det Gods, der bortskilles fra Grevskaber, Baronier og Stamhuse, som have været benaadede med Birkrettighed. Det er til 1ste Behandling, Sagen foretages.

Høist: Ved den indledende Behandling af denne Sag tillod jeg mig at yttre, at jeg ønskede at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister. Dette Spørgsmaal bestaaer i, om den høitærede Justitsminister mener sig berettiget til, uden Samtykke af Rigsdagen, at tage Beslutning, hvorledes der skal forholdes ved indtrædende Vacance med de private Birker, nemlig hvilke der skulle nedlægges og hvilke der fremdeles skulle bestaae som særegne Jurisdictioner, og i saa Fald hertil foretage de fornødne Arrangeringer ved Vacance i det tilgrændsende Herred. Jeg behøver ikke at tilføie, at Grunden til dette Spørgsmaal er, for derefter at kunne tage Beslutning, om og hvorvidt Ændringsforslag under en senere Behandling af Sagen maatte anses nødvendige eller ikke.

Justitsministeren: Ja, det vil vist ikke være den ærede Taler, der fremsatte dette Spørgsmaal, ubekjendt, at der i Folkethinget har allerede tidligere været Forhandlinger, om hvilken Myndighed der maatte tilkomme Justitsministeren i den omhandlede Retning. Det beroer paa Fortolkningen af Ordene i Grundlovens § 74, hvor det hedder, at den dømmende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov. Disse Ord kunne baade fortolkes meget vidt og ogsaa temmelig indskrænket. Der er nogle Ting, som nødvendigviis maae forstaaes derunder.

Dertil henfører jeg enhver Forandring i Domstolens Sammensætningsmaade, Maaden hvorpaa og Reglerne hvorefter Sagerne behandles, det er altsaa Procesreglerne, Forandringer i Instantsfølgen, og angaaende Sagers Henlæggelse til en anden Art Domstole, end dem, hvorunder de hidtil have hørt, og deslige. Der er derimod andre Ting, om hvilke Grundlovens Ord ikke kunne forstaaes, fordi det vilde stride mod andre Bestemmelser, uagtet de ikke synes ganske udtrykkelig at være udelukkede fra Ordene i § 74. Saaledes til Exempel kan man ikke sige andet, end at den dømmende Magts Udøvelse ordnes, naar en anden Embedsmand bestikkes til at beklæde et Dommerembede, da derved paa en Maade skeer en Omordning i Udøvelsen; men det kan umulig forstaaes under § 74, fordi det aabenbart vilde stride mod den Ret, der ellers er tillagt Kongen til at bestikke Dommere. Det synes heller ikke at kunne forstaaes om det Sted, hvorpaa Retten holdes; thi det er en Berettigelse, der allerede tidligere tilkom endogsaa det danske Cancelli, at bestemme, paa hvilket Sted Thinghuset skulde opføres i Jurisdictionen. Det synes altsaa ikke at kunne være Grundlovens Mening, at en Forandring med Hensyn til det Sted hvor Retten holdes, skulde kunne henregnes under Bestemmelsen i § 74 af Grundloven. Det synes endelig ligesaa lidt at kunne forstaaes om en Forandring, der skulde skee i Ugedagen, paa hvilken Retten holdes; thi det er aabenbart, at en Forandring af Dagen slet ikke kan have nogen Indflydelse paa Maaden, hvorpaa den hele Proces er ordnet, eller de Regler, hvorefter Sagerne behandles. Naar man nu seer hen til, hvorledes Jurisdictionensforandringer skulle betragtes, saa synes det mig rigtigt nok, at de ialmindelighed vilde falde ind under det Begreb, som Grundlovens § 74 ikke godt kan